

ници, Голѣми били звездитѣ и на деца, които има да станатъ прочути. Никой незнаялъ звездата си, ако я познаялъ — умиралъ. Но има хора които претендиратъ да познаватъ по тѣхъ сѫдбата на човѣка. Звездитѣ, подобно на слѣнцето и месеца, при захождането се прибиратъ у дома си на почивка; но имало и такива звезди, които светятъ непрекъснато. Не било добро да се броятъ звездитѣ.

Любимитѣ народни звезди сѫ *Зорницата*, която изгрѣва два часа преди разсъмване, и *Вечерница*, която захожда три часа преди мръкване. И дветѣ, както видѣхме вече, сѫ сестри на слѣнцето и месеца.

Отъ съзвездията народътъ най-вече познава и приказва за *Голѣмата и Малката Мечка* (наричана още *Голѣмата и Малка Кола*). *Млѣчния Пѣтъ* (Кумова или Попова слама), *Квачката*, *Ралицата* и пр. За произхода имъ сѫществуватъ легенди и хората, които иматъ работа съ природата, по тѣхъ опредѣлятъ времето презъ нощта и годишните времена. По тѣхъ сѫобразяватъ и времето за сѣвидба и какво щяло да бѫде плодородието.

Опащатитѣ звезди, поради рѣдкото си появяване и необикновенна форма, правятъ особено впечатление на хората, които ги свързватъ съ предстоящи злочестини. Господъ ги билъ изпращалъ и като предвестници на война.

Падането на отдѣлна звезда се свързва съ вѣрването за умиранието на земния ѹ стопанинъ, а отъ това следва, че и многото падащи звезди се дѣлжи на едно-временното загинване на множество хора на война или друго нѣкое бѣдствие.

Въ народа се дава следното тѣлкуване за произхода на *млѣчния пѣтъ*. Единъ кумъ, като завидѣлъ на кръщелника си, отишълъ нощемъ та открадналъ отъ сламата му и я понесалъ къмъ дома си. За това той си навлякалъ гнѣвътъ Господень. Господъ не можалъ да стърпи тая нечестива работа и веднага накаралъ кума да вѣрне сламата. Изспаната по пѣтя слама се отпечата на небето, което служи за напомнянѣ на хората, да не ставатъ кражби, особено между близки хора. Други пѣкъ казватъ, че сламата била крадена отъ попъ. Отъ тамъ произхожда и названието ту Кумова ту Попова слама.